

LBRIS

We know
books

Mina-Maria Rusu (coord.)
Geanina Cotoi
Irina Hăilă
Mihaela Timingeriu

Exerciții practice de
Limba și literatura română
CAIET DE LUCRU
Clasa a VIII-a

Ediția a II-a

Editura Paralela 45

EVALUARE INIȚIALĂ

Citește cu atenție textele care urmează, apoi rezolvă cerințele:

**A. Prieteni, bună seara, sub clar de lună spun
Sub vântul care plânge trecând prin codrul brun
Ca niște unde care, lovindu-se, se sparg
Și sub ușoara briză ce trestia o-nclină
Un călător visează și-n visuri se alină
Și-ascultă glăsuirea talazului din larg.**

.....
Ați auzit, prieteni, ce imn a înălțat
Nemărginita mare spre cerul înstelat?
Ce muzică sublimă trezește Dumnezeu
În lumea infinită Atoatecreator
Însufletind talazul statornic călător
Să cânte imnul sufletului meu!

Prin Dumnezeu vorbește talazul vast al mării
Și totul prinde viață la șoaptele chemării,
Venind din mari adâncuri ca soarele-n răsfrângeri
Al valurilor mării fantastic cor de îngeri
Care-și topește-n spații nemărginite ceara
În castul clar de lună, prieteni, bună seara!

(Iulia Hasdeu, La țărmul mării)

**B. Briză se numește un vânt cu caracter periodic,
care bate pe coastele mării (și ale marilor lacuri) și care
ia naștere datorită încălzirii inegale a uscatului și apei.
[...]**

Briza marină

Ziua, briza bate dinspre mare spre uscat, începând
aproximativ de la ora 10 dimineața (briza marină), iar
noaptea, după apusul soarelui, de la uscat spre mare
(briza de uscat). În regiunile tropicale, brizele bat cu
regularitate în tot timpul anului, iar în zonele temperate
numai vara, după stabilizarea timpului foarte călduros.
Briza marină are o viteză de 4-7 m/s, iar cea de uscat
este mult mai slabă.

Briza de munte

Asemănătoare cu briza marină sunt brizele de
munte. În primele ore ale dimineții, soarele încălzește
culmile munților și aerul rece urcă pe creste; este briza
de vale. Seara temperatura scade mai consistent la
înălțime în timp ce pe văi se menține căldura acumulată
în timpul zilei. Ca urmare aerul rece și dens se scurge
spre văi. Este briza de munte (sau briza de culme).

Relieful muntos imprimă proceselor generatoare de
nori unele particularități locale astfel: circulația aerului
umed și cald din văi spre culmile muntoase formează
norii de briză, care apar înșirați deasupra culmilor, ca
adevărate salbe de nori albi, strălucitori, indicând timp
frumos și stabil. Alteori, când curenții ascendenți de aer
sunt mai puternici, norii îmbracă vârfulurile izolate, domi-
nante în zonă, ca o căciulă, prevestind timp ploios.

(Text preluat de pe site-ul <https://ro.wikipedia.org>)

Partea I (28 de puncte)

1. (4p) Notează câte un sinonim pentru cuvintele subliniate în textul A: *spun*, *plânge*, *ușoara*, *nemărginita*.

.....

2. (4p) Indică antonime pentru cuvintele puse în chenar în textul B: *periodic*, *începând*.

.....

3. (4p) Alcătuieste un enunț în care să apară omonimul cuvântului subliniat în structura următoare: *Ca niște unde care, lovindu-se, se sparg...*

.....

4. (4p) Încercuiește varianta corespunzătoare răspunsului corect:

- a) Cuvântul *înger* are 5 sunete și 5 litere. DA / NU
- b) Toate cuvintele din seria: *a-se-mă-nă-toa-re, tem-pe-ra-tu-ra, în-șir-a-ți* sunt corect despărțite în silabe. DA / NU
- c) În seria: *spații, ceara, aer*, există un hiat și doi diftongi. DA / NU
- d) În cuvântul *seara*, *e* reprezintă un sunet separat. DA / NU

5. (4p) Identifică, în oricare dintre textele date, un cuvânt cu sens propriu și un cuvânt cu sens figurat.

6. (4p) Transcrie, din oricare text dat:

- un atribut substantival genitival:
- un atribut adjectival:

7. (4p) Prezintă rolul semnului exclamării în secvența: *Însuflețind talazul statornic călător/ Să cânte imnul sufletului meu!*

.....

Partea a II-a (12 puncte)

8. (4p) Indică două elemente ale peisajului prezentat în textul A.

.....

9. (4p) Formulează o idee principală care se poate desprinde din textul B.

.....

10. (4p) Comentează, în 50-60 de cuvinte, semnificația unei metafore din textul A.

.....

Partea a III-a (36 de puncte)

Redactează o compunere de 80-120 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare desfășurată în timpul unei excursii la munte/la mare. Vei folosi, în compunerea ta, două figuri de stil diferite.

.....

Vei primi **14 puncte** pentru redactarea întregii lucrări (respectarea normelor de ortografie, de punctuație și de exprimare, respectarea limitelor de spațiu indicate).

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Elemente de interculturalitate

Modele comportamentale în textele literaturii universale

Să ne reamintim!

I. Alege răspunsul care te caracterizează:

1. Într-o situație dificilă:

- a) îți păstrezi calmul și încerci să găsești o soluție rațională;
- b) apelezi la imaginație pentru a ieși din impas;
- c) faci orice pentru a salva aparențele, astfel încât să nu transmiți panică celor din jur.

2. Ți place:

- a) să rezolvi enigme;
- b) să citești cărți de magie și despre vrăji;
- c) să fii foarte ordonat(ă)/atent(ă) la felul în care te îmbraci.

3. Dacă vrei să întrerupi monotonia unei zile obișnuite:

- a) te plimbi pe stradă, căutând posibile indicii ale unor enigme;
- b) cauți jocuri noi pe internet;
- c) inventezi povești pentru cei din jur.

4. Te interesează în mare măsură:

- a) lectura;
- b) jocurile;
- c) activitățile obișnuite.

5. Te caracterizează:

- a) calmul și ingeniozitatea;
- b) spontaneitatea și creativitatea;
- c) disciplina și rigurozitatea.

6. Te simți bine:

- a) când ești într-un cerc restrâns de prieteni;
- b) când te afli în compania unor oameni cu preocupări neobișnuite;
- c) dacă ai grijă de cei mai mici decât tine.

Dacă ai ales preponderent răspunsurile a): modelul tău comportamental este Sherlock Holmes, personajul creat de Sir Arthur Conan Doyle. Ești interesat(ă) de tot ce se întâmplă în jur, perspicace, calm(ă) și stăpân(ă) întotdeauna pe orice situație, indiferent cât de dificilă ar părea. Ți place să dezlegi enigme, să găsești soluția unor mistere.

Dacă ai ales preponderent răspunsurile b): modelul tău comportamental este Harry Potter, personajul creat de J.K. Rowlings. Ești interesat(ă) de aspectele neobișnuite, ai curaj să explorezi totul, ești curajos/curajoasă. Ți plac aventurile, găsești soluții neobișnuite la diferite probleme.

Dacă ai ales preponderent răspunsurile c): modelul tău comportamental este Mary Poppins, personajul creat de P.L. Travers. Te caracterizează rigoarea, spiritul practic, ordinea, dar îți place, din când în când, să renunți la reguli și să visezi cu ochii deschiși. Ești inflexibil(ă) doar în aparență, pentru că, în adâncul sufletului, ești un copil mare.

II. Prezintă, în 80-100 de cuvinte, personajul din literatura universală pe care îl consideri modelul tău în viață.

Să rezolvăm exerciții, pentru a înțelege mai mult!

Citește cu atenție textul care urmează, apoi rezolvă cerințele:

După cină, Atticus se instalează cu ziarul în fotoliu, ca de obicei, și mă strigă:

— Scout, ești gata? Citim?

Dumnezeu îmi dădea mai mult decât puteam să îndur; m-am refugiat pe veranda din față. Atticus se luă după mine.

— S-a întâmplat ceva, Scout?

I-am răspuns că nu mă simțeam bine și că dacă el n-are nimic împotriva, nu m-aș mai duce la școală. Atticus se așeză în balansoar, picior peste picior. Degetele îi alunecară spre buzunarul ceasului – numai așa putea să gândească, zicea el. Aștepta într-o tăcere binevoitoare; am căutat să câștig teren:

— Tu n-ai mers niciodată la școală și totuși te descurci foarte bine, de ce n-aș rămâne și eu acasă? Poți să mă-nveți, la fel cum bunicu' te-a învățat pe tine și pe unchiu' Jack.

— Nu, nu pot, răspunse Atticus. Eu trebuie să lucrez ca să-mi câștig existența. Și-apoi, m-ar închide dacă te-aș ține acasă... Deseară iei o sare amară și mâine te duci la școală.

— Mă simt bine, zău...

— Îmi închipuiam eu. Atunci, ia spune-mi, care-i pricina?

Puțin câte puțin, i-am istorisit toate necazurile zilei:

— ...și ea mi-a spus că m-ai învățat greșit, și că n-o să mai putem citi împreună niciodată, niciodată. Te rog, nu mă mai trimite, te rog, sir.

Atticus se ridică și făcu câțiva pași până la capătul verandei. Când isprăvi cu examenul viței sălbatice, se apropie iar de mine.

— În primul rând, îmi spuse, dacă ai putea să-nveți un mic șiretlic, Scout, te-ai împăca mult mai bine cu fel de fel de oameni. Nu poți înțelege pe altul dacă nu privești lucrurile din punctul lui de vedere.

— Cum adică?

— ...adică, dacă nu-ți pui papucii celuilalt și nu umbli puțin cu ei.

Și Atticus îmi spuse că învățasem multe lucruri pe ziua de azi, dar că și domnișoara Caroline învățase câte ceva. Bunăoară, că un Cunningham nu primește nimic, dar dacă Walter și cu mine ne-am fi pus papucii ei, am fi văzut că în fond greșise din bună intenție. De ce i-am pretinde să învețe într-o zi toate manierele Maycombului? N-o putem ține de rău pentru că nu știuse să se descurce.

— Ba da, m-am încapățânat eu. Am crezut că fac bine dacă citesc, iar ea m-a luat la rost. Ascultă, Atticus, eu nu mă mai duc la școală! Și în clipa aceea mă fulgeră o idee: Burris Ewell! Îl știi pe Burris Ewell? Nu vine la școală decât în prima zi. Doamna care ne înscrie zice că și-a făcut îndeajuns datoria față de lege dacă l-a înscris în catalog.

— Dar tu, Scout, nu poți face una ca asta, ripostă Atticus. Câteodată, în cazuri excepționale, e mai bine să forțezi puțin legea. În cazul tău, însă, legea trebuie să rămână lege. Așa că, la școală cu tine.

— Nu văd de ce eu nu, și Burris da...

— Atunci, ascultă-mă.

Și Atticus începu să-mi spună că de trei generații Ewellii erau rușinea Maycombului. Nici nu-și amintește ca vreunul din ei să fi muncit cinstit măcar o zi. După Crăciun, când vom scoate pomul, o să mă ia cu el și o să-mi arate unde stăteau și ce viață duceau. Oameni care trăiau ca animalele...

— Ar putea să meargă la școală oricând poftesc, la cel mai mic semn că vor să învețe, urmă el. Mijloace de a-i aduce la școală cu sila există, dar e stupid să-i silești pe cei de felul lor să se integreze într-o ambianță nouă...

— Dacă nu m-aș duce mâine la școală, m-ai sili?

— Să lăsăm asta, mi-o tăie sec Atticus. Dumneata, domnișoară Scout Finch, ești un om ca toți oamenii. Prin urmare, trebuie să te supui legii.

Îmi mai spuse că Ewellii erau membrii unei societăți închise, formată numai din Ewelli. În anumite împrejurări, oamenii ca toți oamenii aveau înțelepciunea să le acorde unele privilegii, trecându-le pur și simplu cu vederea anumite îndeletniciri. Uite, bunăoară, nimeni nu-i forțează să meargă la școală. Sau altceva: domnului Bob Ewell, tatăl lui Burris, i se îngăduie să vâneze și să pună capcane în afara sezonului de vânatoare.

— Dar e o faptă rea, Atticus, am comentat eu, căci în comitatul Maycomb a vâna în afara sezonului era o sfidare a legii, o culpă capitală în ochii mulțimii.

— E împotriva legii, ai dreptate, întări tatăl meu, și cu siguranță că este o faptă rea, dar când un om își cheltuiește ajutorul de șomaj pe whisky nedistilat, copiii lui plâng de foame. Nu cunosc niciun proprietar din împrejurimi care să întoarcă spatele acestor copii când vin să le ofere vânatul prins.

— Domnul Ewell n-ar trebui să facă una ca asta...

— Sigur că n-ar trebui, dar n-o să-și schimbe niciodată felul de-a fi. Și atunci, e drept să cadă păcatul asupra copiilor lui?

— Nu, sir, murmurai eu; mai făcui totuși o ultimă încercare: Dar dacă am să mă duc mai departe la școală, n-am să mai pot citi niciodată...

— Și ăsta-i marele tău necaz, nu-i așa?

— Da, sir.

Când Atticus mă privi, văzui pe fața lui expresia aceea care mă făcea totdeauna să mă aștept la ceva.

— Știi tu ce-i acela un compromis? mă întrebă.

— Să forțezi legea?

— Nu. Compromisul este o înțelegere la care se ajunge prin concesii făcute de ambele părți. Uite cum vom proceda: dacă tu recunoști că e necesar să mergi la școală, vom continua să citim în fiecare seară ca și până acum. S-a făcut?

— Da, sir!

(Harper Lee, *Să ucizi o pasăre cântătoare*)

Inițiere

1. În textul dat, se prezintă o discuție între tată (Atticus) și fiică (Scout Finch). Fetița este necăjită pentru că, în ziua respectivă, învățătoarea i-a făcut observație, la școală, referitoare la felul în care citește, iar Scout a crezut că nu mai are voie să citească niciodată împreună cu tatăl ei. Alcătuieste enunțuri în care să numești următoarele aspecte referitoare la textul citat:

a) despre ce discută cei doi;

.....

b) ce îi cere Scout tatălui ei;

.....

c) numele copilului care nu vine la școală decât în prima zi, menționat de Scout;

.....

d) ce îi propune tatăl lui Scout.

.....

2. Prezintă două argumente pe care le folosește tatăl pentru a o convinge pe fetiță că trebuie să meargă la școală.

.....

.....

.....

.....

3. Formulează patru idei principale care se pot desprinde din textul dat.

.....

.....

.....

.....

4. Alcătuieste, în 30-40 de cuvinte, rezumatul textului dat.

.....

.....

.....

.....

Consolidare

5. Transcrie trei structuri care se referă la atitudinea unor personaje față de școală.

.....

.....

6. Subliniază două secvențe din text în care sunt prezentate gesturile lui Atticus.

7. De ce crezi că Atticus aduce în discuție exemplul negativ al familiei Ewell?

8. La ce soluție ajung tatăl și fiica, la finalul conversației?

9. Alege trăsăturile pe care le consideri definitorii pentru caracterul lui Atticus, ilustrându-le cu secvențe din text.

a) toleranță; b) dezinteres pentru cei din jur; c) calm; d) responsabilitate; e) nervozitate; f) implicare.

PE 10. Imaginează-ți că ești în locul lui Scout/Atticus. Redactează un text de 50-80 de cuvinte, prezentând modul în care ai proceda.

Aprofundare/Excelență

PE 11. Alcătuieste un text de 100-120 de cuvinte, în care să argumentezi dacă părinții pot fi modele comportamentale pentru copii, valorificând textul dat și experiența ta culturală/de lectură. În realizarea compunerii, vei avea în vedere:

- formularea unei opinii în legătură cu tema propusă;
- enunțarea a două argumente adecvate opiniei, ilustrându-le cu exemple;
- formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare, așezarea în pagină, lizibilitatea.

12. Citește cu atenție textul care urmează, apoi rezolvă cerințele:

Trecuse mai bine de un sfert de veac, de când era la Brookfield, prin urmare o vreme tocmai de ajuns pentru a-și face reputația de om cumsecade și muncitor, dar în același timp era prea de mult la această școală, pentru ca cineva să-și mai poată închipui despre el că va deveni ceva mai mult decât ceea ce era acum. În realitate, începuse să se împace cu viața calmă de pedagog care este de fapt prăpastia cea mai întunecoasă și cea mai tragică a carierei de profesor; făcând ani de-a rândul și fără întrerupere aceleași lecții, profesiunea de profesor deveni pentru el un fel de obicei, în care se împleteau celelalte îndeletniciri ale vieții sale, cu un calm pe de-a-ntregul

înșelător. Muncea din greu și era conștiincios – era un fel de mecanism care făcea servicii, funcționa mulțumitor, inspira încredere, cu un cuvânt, un fel de mecanism care-ți da de toate, în afară de inspirație.

Pe urmă, în viața lui apăru această minunată femeie, la prezența căreia nu se așteptase nimeni și cu atât mai puțin Chips însuși. Reuși să facă din el un om nou din toate punctele de vedere, deși în realitate această noutate nu reprezenta altceva decât trezirea la viață a unor calități ale lui care erau vechi, dar stăteau întemnițate și nevăzute în adâncul sufletului său. Ochii lui Chips începură să strălucească din nou, inteligența lui, care era destul de corespunzătoare, chiar dacă nu era deosebită, începu să se hazardeze în sfere mult mai înalte. Principala lui calitate, pe care o posedase întotdeauna, anume simțul acut al umorului, începu să se manifeste cu o bogăție neașteptată, căreia vârsta lui îi atribuia acum un fel de maturitate. Se simți cuprins de o vigoare nouă și neașteptată; simțul său pentru disciplină se îmbunătăți în așa măsură, încât dintr-un anumit punct de vedere putu să devină mai puțin sever, mai puțin rigid și deci mai iubit de elevii săi.

La început, când venise la Brookfield, scopul urmărit de el fusese să fie iubit, respectat și ascultat – dar mai presus de orice, ascultat. Supunerea elevilor și-o asigurase chiar de la început și onoarea îi fusese acordată, dar dragostea elevilor îi veni abia acum, dragostea spontană și caracteristică a elevilor, față de un om bun, fără a fi moale, față de unul care-i înțelegea îndeajuns, dar nu din cale afară, și a cărui fericire personală era strâns legată de fericirea lor proprie. [...]

Kathie contribui și ea la lărgirea orizonturilor și a părerilor lui Chips, determinându-l să vadă ceva mai departe decât acoperișurile și turnurile din Brookfield, astfel că începu să se gândească la patria sa, ca la o țară mare și importantă pentru care Brookfield nu era altceva decât un simplu tribut.

Inteligența ei era mult mai vie și mai spontană decât a lui, așa că nu se simțea în stare să-i combată ideile, nici chiar atunci când nu era de acord cu părerile pe care le susținea; astfel, el continuă să rămână conservator din convingere, în domeniul politic, deși ideile profesate de ea erau radical socialiste. Dar chiar în cazurile când nu era de acord cu vederile ei, totuși le absorbea, astfel că idealismul juvenil al Katherinei acționa asupra maturității lui, rezultând un amestec plin de blândețe și înțelepciune.

Uneori reușea să-l convingă în întregime. Astfel de pildă, Brookfield întreținea o școală într-o suburbie din partea de răsărit a Londrei, pentru care elevii și părinții elevilor contribuiau cu însemnate sume de bani, dar numai rareori cu prezența lor personală. Katherine fu cea care se gândi să invite echipa acestei școli, ca să joace un meci de fotbal cu echipa de „unsprezece“ a celor din Brookfield. Ideea era atât de revoluționară, încât ar fi fost imposibil să supraviețuiască, chiar din primul moment când fusese emisă, dacă s-ar fi întâmplat să nu plece de la ea. Să introduci un grup de copii de mahala pe terenurile sportive, destinate copiilor din clasele sociale superioare însemna să pui în discuție tot felul de probleme pe care ar fi fost preferabil să le lași așa cum sunt.

Întregul corp profesoral se declară împotriva acestei idei, iar școala, dacă i s-ar fi cerut și ei părerea, probabil ar fi fost și ea împotriva unei astfel de eventualități. Cu toții erau convinși că băieții din Londra trebuie să fie niște netrebnici sau că nu se vor simți în largul lor în societatea celor de la Brookfield; în orice caz se așteptau să se întâmple „incidente“, astfel că toată lumea se va simți nemulțumită și speriată. Cu toate acestea, Katherine stăruie în ideea ei.

— Ascultă Chips, spunea ea, crede-mă, colegii tăi n-au dreptate, căci dreptatea este de partea mea. Ochii mei sunt îndreptați spre viitor, ai lor și ai tăi se întorc spre trecut. Anglia nu va continua să rămână pentru totdeauna împărțită între militari și casta nobililor. Afară de asta trebuie să știi că pentru Anglia băieții aceștia din clasele de jos sunt tot atât de importanți, ca și băieții care frecventează școala din Brookfield. Va trebui, dragul meu Chips, să-i primești aici. Nu se poate să te simți cu conștiința împăcată, numai pentru că le semnezi un cec de câteva guinee, ca apoi să-i ții la distanță. Dar în afară de asta sunt și ei tot atât de mândri de Brookfield ca și tine. Peste câțiva ani s-ar putea foarte bine ca băieții din categoria acestora să devină și ei elevi ai acestei școli... în orice caz în număr foarte redus. Și de ce să nu devină? De ce, niciodată? Dragă Chips, nu uita că acum trăim în anul o mie opt sute nouăzeci și șapte, nu în șaiszeci și șapte, pe vremea când tu erai la Cambridge. Pe vremea aceea aveai

ideile tale bine întemeiate și multe dintre ele erau foarte sănătoase. Dar astăzi câteva dintre ideile acestea – nu prea multe la număr, dragă Chips – au nevoie să fie revizuite...

Rămase foarte mirată, când constată că Chips cedează stăruințelor ei și devine cu totul pe neașteptate apărătorul propunerii făcute de ea; schimbarea lui de atitudine fu atât de completă, încât profesorii – luați pe nepregătite – consimțiră să facă această primejdioasă experiență. Elevii școlii Poplar sosiră într-o sâmbătă după-amiază, jucară o partidă de fotbal cu a doua echipă din Brookfield, fură bătuți în mod onorabil cu șapte contra cinci și ceva mai târziu luară un ceai consistent, împreună cu echipa învingătoare în sala cea mare de mese. După ce se ridicară de la masă, fură prezentați directorului care-i conduse să viziteze localul școlii și, pe înserate, Chips îi însoți la gară.

Întâlnirea se desfășurase în cele mai bune condiții, fără niciun fel de incident și era cert că vizitatorii duceau cu ei o amintire tot atât de plăcută, ca și cea pe care o lăsaseră în urma lor.

(James Hilton, *Adio, domnule Chips!*)

a) Alcătuieste enunțuri în care să numești următoarele aspecte referitoare la textul citat:

- cât timp petrece domnul Chips la Brookfield înainte să o cunoască pe Katherine;

.....

- de ce se împotrivesc corpul profesoral de la Brookfield organizării unui meci cu echipa școlii Poplar;

.....

- cine îl convinge pe Chips să accepte ideea confruntării sportive;

.....

- cum decurge întâlnirea celor două categorii de elevi.

.....

b) Prezintă, în 50-60 de cuvinte, rolul pe care îl are Katherine în viața lui Chips, așa cum rezultă din textul dat.

.....

.....

.....

.....

c) Precizează în ce privință a avut dreptate Katherine, când a avut ideea organizării meciului de fotbal dintre cele două școli.

PE d) Imaginează-ți că ești unul dintre elevii domnului Chips. Alcătuieste o scrisoare în care să-i dezvălui ce simți în legătură cu atitudinea lui în raport cu elevii.

PE e) Alcătuieste un text de 100-120 de cuvinte, în care să argumentezi dacă profesorii au sau nu un rol important în modelarea comportamentală a elevilor, valorificând textul dat și experiența ta de viață/literară. În realizarea compunerii, vei avea în vedere:

- formularea unei opinii în legătură cu tema propusă;
- enunțarea a două argumente adecvate opiniei, ilustrându-le cu exemple;
- formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare, așezarea în pagină, lizibilitatea.

Ameliorare

13. Citește cu atenție textul care urmează, apoi rezolvă cerințele:

Trecuseră aproape patru ani de când familia Dursley se trezise într-o bună dimineată cu nepotul lor lăsat în fața ușii de la intrare. În tot acest timp, aleea Privet nu se schimbase mai deloc. Soarele răsărea peste aceleași grădini îngrijite și se reflecta strălucitor în alama cifrei patru, care trona pe ușa familiei Dursley. De acolo, se revărsa încet în salon. Încăperea arăta aproape la fel ca în seara în care domnul Dursley urmărise la televizor știrile despre fatidica apariție a bufnițelor. Numai fotografiile de pe șemineu arătau cu adevărat trecerea timpului. Cu zece ani în urmă, se găseau acolo o mulțime de fotografii înfățișând ceva ce aducea mai degrabă cu o minge uriașă de plajă, roz și împoțonată cu căciulițe de toate culorile. Dar Dudley Dursley nu mai era de mult un bebeluș – acum fotografiile înfățișau un băiat blond și corpulent, călare pe prima lui bicicletă, dându-se în carusel, jucând cu tatăl lui un joc pe calculator, îmbrățișat și sărutat de mama lui. În cameră nu exista niciun semn cum că în casă ar mai fi locuit și alt băiat.

Și totuși, Harry Potter era încă acolo. Dormea deocamdată, dar nu pentru mult timp. Mătușa Petunia se trezise. Iar vocea ei stridentă produse primul zgomot din acea dimineată:

— Scularea! Hai, scoală-te! Scularea, am zis!

Harry se trezi speriat. Mătușa mai bătu o dată cu pumnul în ușă.

— Scularea! urlă ea ca o sirenă de pompieri.

Harry îi auzi pașii îndreptându-se către bucătărie și apoi auzi zgomotul tigăii puse pe aragaz. Se rostogoli pe spate și încercă să-și amintească visul pe care-l avusese. Era un vis frumos. Ceva cu o motocicletă zburătoare. Avea senzația ciudată că mai avusese visul ăla.

Mătușa reveni la ușă:

— Te-ai trezit? insistă ea.

— Aproape, răspunse Harry.

— Atunci mișcă-te-odată! Du-te și ai grijă de șuncă. Nu cumva s-o lași să se ardă. Vreau ca totul să fie perfect de ziua lui Dudley.

Harry își înăbuși un geamăt de exasperare.

— Ai zis ceva?

— A, nu, nimic...

Ziua lui Dudley – cum de uitase? Harry se strecură încet jos din pat și începu să-și caute ciorapii. Găsi o pereche sub pat și, după ce alungă un păianjen dintr-unul, și-i trase în picioare. Harry era obișnuit cu păianjenii, pentru că debaraua de sub scară colcăia de ei. Iar el acolo dormea. [...]

Poate și pentru că locuia într-o debara întunecoasă, Harry fusese întotdeauna mic și slab pentru vârsta lui. Părea chiar mai mic și mai slab decât era în realitate, pentru că singurele lui haine erau cele pe care nu le mai purta Dudley, iar Dudley era de patru ori cât Harry. Harry avea o fețișoară ascuțită, genunchi proeminenți, păr negru și ochi de un verde intens. Purta ochelari rotunzi cârpiți cu bandă adezivă din abundență, din cauza nenumăratelor ocazii în care Dudley îi trăsese pumni în față. Singurul lucru care-i plăcea lui Harry la înfățișarea lui era cicatricea foarte subțire de pe frunte, de forma unui fulger. O avea de când se știa și primul lucru pe care își amintea că ar fi întrebat-o pe mătușa Petunia era cum se alesese cu acea cicatrice.

— În accidentul de mașină în care au murit părinții tăi, îi răspunsese ea. Și nu mai pune întrebări.

Nu mai pune întrebări – asta era regula de bază pentru o viață liniștită în familia Dursley.

(J.K. Rowling, Harry Potter)

a) Numește două personaje care apar în text.

b) Alcătuieste enunțuri în care să numești următoarele aspecte referitoare la textul citat:

– ce relație de rudenie există între Harry Potter și familia Dursley;